

fat et Tilfælde, som jeg kunde fristes til at sige ikke kan ske; thi naar et Skib er i en saadan Tilstand, vil der vistnok ikke findes nogen Skibskapitain eller nogensomhelst Anden, der vil seile med det. Naar disse Skibe under 60 Tons undertages, udgjør det omtrent 600 Skibe, lidt mere eller lidt mindre. Jeg kan imidlertid slet ikke indse, at der er nogensomhelst Grund til, at disse 600 Skibe skulle fritages for Eftersyn. Disse Skibe skulle over Nordspen; jeg har selv seilet 8 Gange over Nordspen og 8 Gange over Atlanterhavet, men jeg har endnu ikke hørt en eneste Sømand, som ikke har sagt, at Nordspen og den anden Ryst til Atlanterhavet var de farligste Steder at befeile. Naar Sømanden først kommer længere ud paa Havet, anser han sig for langt mere sikker end i Nordspen. Lovforslaget fritager altsaa de Skibe, som i Virkeligheden ere udfatte for langt større Fare end de andre, der gaa ud, hvor der kun tilsyneladende er mindre Sikkerhed. I Kommissionen har man, erindrer jeg, mærkværdigt nok, endog fritaget de Skibe, som gaa over Nordspen, for at have Kronometer ombord. Det forundrede mig dengang høiligen, da det er en bekjendt Sag, at man i Nordspen kan seile i 3—4 Dage, uden at se Solen, saa at de ikke kunne tage Spiden, saaledes som Sømanden maa gjøre, for at vide, hvor han er. I Nordspen seile de paa Loddet og rette sig efter Sandet paa Bunden, og derfor have de tydelige Kort, som angive Sandets forskjellige Kulør, men naar en Sømand skal seile paa Loddet, maa han ogsaa have Uhrret at rette sig efter. — Der staar Noget i § 11 om at frigive Skibe og dog bømme dem til at betale Omkostninger. Jeg skal ikke videre gaa ind paa denne Paragraf, det er maaske Noget, der er saa juridisk, at jeg ikke fatter det. Der staar, at naar Skibet frigives, paahviler det Statskassen saavel at udrede Omkostningerne ved de afholdte Forretninger som erstatte det ved Skibets Stopning bevirkede paavieselige Tab, og senere: „Frigives Skibet, uden at dette Ansvar paalægges Statskassen, afgjør Kommissionen, om de med Forretningen forbundne Udgifter skulle falde Statskassen eller Skibet til Byrde“. Man for-

udsætter her en Middelvei, som jeg ikke ret forstaar; jeg kan kun tænke mig Et af To: Enten maa Skibet frigives og Staten betale Omkostningerne, eller Skibet stoppes, og saa maa det betale Omkostningerne. Jeg ser i det Hele taget størst Fare ved Lovforslagets § 12. Man giver deri 3 Matroser og en Befalingsmand — man siger ikke engang Styrmand, siger Befalingsmand, og til Befalingsmænd paa de større Skibe høre anden, tredje og fjerde Styrmand, Vaadsmanden, Lømmernemanden, ja man kan endog kalde Seilmageren en Befalingsmand. Altsaa 3 Matroser og en saadan Person skulle kunne have det i deres Magt ifølge dette Lovforslag at kunne klage, naar de komme i Land, over, at der er tilstødt Skibet Noget i et eller andet ondt Veir, hvilket meget let kan indtræffe. Man kan gjerne sige, at det ikke er muligt at gjøre en Reise over Atlanterhavet uden daarligt Veir. Jeg har selv erfaret det som dansk Konsul i en Havn, hvor der aarlig kom 28 danske Skibe, mange Gange har jeg læst Logbogen, og jeg er kommen andre Steder, hvor jeg uvilkaarlig har sagt til Kapitainen: det er meget heldigt, at De er kommen lykkeligt fra det den Dag. Det kan ofte ske, at der kan komme 6—8 Tommer Vand mere i Pumpen end ellers. Seilet kan gaa istykker, Toppen af Masten kan falde ned. Alt dette ville Matroserne kunne anføre som Grund for, at Skibet skal undersøges, naar det kom i en fremmed Havn. Der maa vi vel bemærke, at den Klage, som kommer frem af 3 Matroser og en Befalingsmand, aldrig vil blive fremsat i en dansk Havn, men den vil blive reist paa de Steder, hvor Matrosen har Lyft til at defectere, enten for at komme over paa et Stib, hvor han faar langt større Pyre, eller for at gaa i Land, naar det er paa et Sted, hvor han tror at kunne faae anden Fortjeneste. Naar man her har givet 3 Matroser en saadan Myndighed, tror jeg næsten, at jeg skalde have Mod til at sige, at man ikke kender Matrosens Karakter. Matrosen er i Almindelighed godmodig og letjindig, men har han fat sig Noget i Sovebet, er han stivindet. Hvis 3 Matroser paa en Reise ere blevne enige om at rende, naar de komme til Land, saa ville de i